

Arrest

nr. 302 384 van 28 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRÂCE-HOLLOGNE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN De XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 24 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. VAN STEEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 16 oktober 2022 en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 11 april 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en wordt internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 14 april 2023 aangetekend wordt verzonden aan verzoekster, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom uit Bitola (Noord-Macedonië) en bezit u de Noord-Macedonische nationaliteit.

In 1982 huwde u wettelijk met I. E., die u sindsdien mishandelde. U werd geregeld geslagen en bespuwd. In 2011/2012 belde u éénmaal de Noord-Macedonische politie voor het fysiek geweld van uw echtgenoot. Politieagenten van Bitola kwamen opdagen, kalmeerden uw echtgenoot maar ondernamen verder geen actie.

Uw zoon, Em. E. (O.V. X.XXX.XXX), is homoseksueel en schizofreen. Toen uw echtgenoot van uw zoon Em. zijn geaardheid in januari 2022 op de hoogte kwam, sloeg hij uw zoon. Uw echtgenoot uitte ook doodsbedreigingen aan Em. Em. werd vervolgens door uw echtgenoot uit het ouderlijk huis gezet. Omdat u uw zoon verdedigde, werd u ook geslagen en uit de woning gezet. U maakte deze problemen niet kenbaar aan de Noord-Macedonische autoriteiten. U verbleef nadien korte tijd in de woningen van uw zoon G. en uw dochter S...a.

U verliet Noord-Macedonië, samen met uw dochter Ze. E. (O.V. X.XXX.XXX), haar twee minderjarige kinderen, haar echtgenoot S...m S. (O.V. X.XXX.XXX) en uw zoon Em. E. op 14 oktober 2022 op legale wijze. U reisde over land naar België, waar u op 16 oktober 2022 aankwam. U diende, samen met uw dochter Ze., uw zoon Em. en uw schoonzoon S...m. een verzoek om internationale bescherming in op 17 oktober 2022. U vreest bij terugkeer uw echtgenoot. U haalt ook aan dat u maar drie à vier maanden bij uw dochter S...a zou kunnen verblijven en nadien geen onderdak meer zou hebben.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië opnieuw het slachtoffer te worden van echtgenoot waardoor u niet langer thuis kan wonen. U zou vervolgens slechts een drie- à viertal maanden bij uw dochter kunnen verblijven. U heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Zo contacteerde u maar één keer de Noord-Macedonische politie, met name in 2011/2012. Dat u meent in de toekomst geen verder beroep te kunnen doen op uw autoriteiten omdat ze volgens u, zoals bij uw aangifte in 2011/2012, onvoldoende zullen optreden, kan niet gevolgd worden (CGVS Z., p. 11-12).

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat de politie in 2011 à 2012 met uw echtgenoot praatte en met een opsluiting dreigde indien hij u opnieuw zou mishandelen. U liet vervolgens na de politie opnieuw in te lichten van de verdere problemen, waardoor ze vanzelfsprekend geen verder gevolg aan hun waarschuwing tot opsluiting konden geven (CGVS Z., p. 11-12). Bovendien is de werking van de Noord-Macedonische autoriteiten van 2011/2012 geenszins te vergelijken met de situatie anno 2023.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt immers dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een

verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn of gemeenschapscentra en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. Uit informatie blijkt dat slachtoffers van huiselijk geweld in Bitola terecht kunnen in een centrum dat juridische bijstand voorziet en ondersteuning en advies verleent op het vlak van onder andere het uitoefenen van sociale rechten en economische zelfredzaamheid. Ook in Gostivar worden initiatieven ter ondersteuning van slachtoffers van huiselijk geweld ontplooid. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Noord-Macedonië ratificeerde in december 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (of Conventie van Istanboel) (inwerkingtreding 1 juli 2018) en ontwikkelde in navolging hiervan drie nationale actieplannen. Het doel is huiselijk geweld drastisch te verminderen en in deze tot een nultolerantiebeleid te komen.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

In het licht van voorgaande informatie aangaande de beschikbare beschermingsmodaliteiten en de initiatieven waar slachtoffers terecht kunnen voor opvang, advies en begeleiding, kan aldus uit uw vrees opnieuw het slachtoffer te worden van het geweld door uw echtgenoot waardoor u – die volgens uw verklaringen nog beschikt over een familiaal netwerk (CGVS Z., p. 13)– vervolgens niet langer thuis kan wonen, geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw paspoort kan deze vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en herkomst staat immers niet ter discussie.

Dat uw zoon Em. E. (O.V. X.XXX.XXX), waarvan u aangeeft dat hij homoseksueel en schizofreen is, de vluchtelingenstatus krijgt toegekend volstaat niet om voorgaande appreciatie te wijzigen. Elk verzoek om internationale bescherming wordt immers individueel en op basis van persoonlijke merites beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*” en van “*het algemeen beginsel van behoorlijk*”.

Eerst en vooral wijst verzoekster op het gegeven dat de commissaris-generaal haar zoon de vluchtelingenstatus toekende. Zij stelt dat haar zoon heeft aangetoond dat er een hoog risico bestaat dat hij door zijn vader vervolgd zou worden wegens zijn homoseksualiteit. Ook meent zij dat zowel uit de verklaringen van haar zoon, als uit haar eigen verklaringen blijkt dat haar echtgenoot bedreigend was tegenover hen. Vervolgens citeert verzoekster uitgebreid uit de verklaringen die haar zoon in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming aflegde bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Verzoekster vervolgt haar betoog door te stellen dat haar verklaringen en die van haar zoon overeenkomen. Uit deze verklaringen blijkt dat zij en haar zoon te maken hadden met een echtgenoot/vader die zich agressief tegenover hen opstelde. Tevens blijkt hieruit dat de haat die hij voelde ten aanzien van zijn zoon enkel en alleen gebaseerd was op het feit dat hij homoseksueel was en dat ook de talrijke ruzies en gewelddaden waarvan verzoekster het slachtoffer was enkel gemotiveerd werden door het feit dat zij haar zoon beschermde en dat haar zoon het volgens haar verdiende om zijn leven te leiden zoals hij werkelijk was. Zij besluit dat, hoewel zijzelf niet homoseksueel is, alle verdrukkingen waaraan zij heeft geleden zeer duidelijk door de seksuele geaardheid van haar zoon ingegeven waren.

Voorts is verzoekster van mening dat de verwerende partij zich lijkt tegen te spreken waar zij haar verwijt geen bescherming in Georgië te hebben gezocht. Luidens de website van het commissariaat-generaal blijkt volgens verzoekster immers dat er ernstige lacunes bestaan in de bescherming van leden van de

LGBTQ-gemeenschap, dat er geen garantie bestaat dat de politie of het gerecht in staat zouden zijn deze personen te beschermen en dat de wet, bedoeld om LGBTQ-mensen te beschermen, in 2022 slechts zelden werd toegepast. Onder verwijzing naar een verslag van *European Region of the International Lesbian and Gay Association* van 2023 stelt zij dat discriminatie en geweld ten aanzien van LGBTQ-persoonen in Noord-Macedonië nog erg aanwezig zijn. Verzoekster besluit dat, gezien al deze informatie, het duidelijk is dat niet alleen haar zoon, maar ook zichzelf internationale bescherming moet genieten. Zij benadrukt dat de vervolgingen waarvan zij het slachtoffer geweest is gegrond werden op de seksuele geaardheid van haar zoon, die niet aanvaard wordt in Noord-Macedonië, en in het bijzonder niet door zijn vader/haar echtgenoot. Deze laatste is volgens verzoekster schuldig aan ernstige gewelddaden ten aanzien van zichzelf en haar zoon, die enkel en alleen ingegeven waren door het gegeven dat haar zoon homoseksueel is. Zij voegt hier nog aan toe dat haar zoon ook ernstig ziek is en lijdt aan schizofrenie en dat zij hem dagelijks bijstaat. Verder betoogt verzoekster dat, ook al zou men veronderstellen dat zij terug bij haar echtgenoot zou gaan wonen, het niet onlogisch zou zijn dat het Noord-Macedonische gerecht – in geval van nieuwe gewelddaden tegenover haar – elke klacht van haar zou seponeren, aangezien deze gewelddaden hun oorsprong (zouden) vinden in de afkeer van haar echtgenoot ten aanzien van de homoseksualiteit van haar zoon. Luidens het verzoekschrift zou verzoekster bijgevolg volledig hulpeloos zijn en zou zij geen andere keuze meer hebben dan op straat te gaan leven of om de echtelijke woning te verlaten. Ook meent verzoekster dat zij tevens de reactie van haar echtgenoot dient te vrezen in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië. Het is namelijk niet onmogelijk te denken dat zij, gezien zij partij gekozen heeft voor haar zoon en beslist heeft hem te beschermen, het voorwerp zou uitmaken van wraakacties, die nog eens versterkt zouden kunnen worden door het alcoholprobleem van haar echtgenoot. Zij verduidelijkt nog dat haar echtgenoot wel eens zou kunnen denken dat, gezien zij voor hun zoon “heeft gekozen”, zij bijgevolg “tegen hem” is. Verzoekster besluit dat haar, aangezien zij niet kan rekenen op het gerecht van haar land van herkomst om haar te beschermen tegen haar homofobe echtgenoot die bovendien een alcoholprobleem heeft en gewelddadig is, internationale bescherming moet worden toegekend.

Tot slot stelt verzoekster dat zij, naast het feit dat zij haar zoon beschermd heeft wegens zijn homoseksualiteit en geen andere keuze had dan te vluchten, ook lid is van de Roma-gemeenschap. Onder verwijzing naar de “*COI Focus: Noord-Macedonië: algemene situatie*” van 13 augustus 2021 betoogt zij dat leden van de Roma-gemeenschap ernstig gediscrimineerd worden in Noord-Macedonië. Zij besluit in dit verband het volgende:

“In geval van een terugkeer naar haar land van oorsprong, zou de verzoekster geconfronteerd worden met een cruciale keuze:

- *Ofwel gaat zij terug bij haar echtgenoot wonen bij wie zij het slachtoffer van ernstige gewelddaden riskeert te zijn omdat zij haar zoon beschermd heeft (het wordt hierboven aangetoond dat zij geen beroep kan doen op de Noord-Macedonische gerecht),*
- *Ofwel zou zij op straat moeten gaan wonen, of minstens riskeren om geconfronteerd te worden met aanzienlijke moeilijkheden om aan haar basisbehoeften te voorzien in haar hoedanigheid van lid van de Roma-gemeenschap.”*

2.1.2. Verzoekster vraagt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde om haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in meest ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt ter staving van haar betoog volgende stukken bij het voorliggend verzoekschrift:

- notities persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal van Em. E. van 24 januari 2023 (stuk 3);
- notities persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal van Em. E. van 17 maart 2023 (stuk 4).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen: *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoekster preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Evenmin verduidelijkt verzoekster wat zij bedoelt met *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”* en *“het algemeen beginsel van behoorlijk”*, of hoe deze beginselen *in casu* geschonden zouden zijn. Deze onderdelen van het enig middel moeten als onontvankelijk worden beschouwd.

2.3.3. In de mate dat verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoekster een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 11 april 2023 waarbij haar verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 7 april 2023 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 10 juli 2023).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn of haar specifieke omstandigheden, zijn of haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Noord-Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij of zij in zijn of haar land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.6. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekster *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt terdege gemotiveerd dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.3.7. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst, Noord-Macedonië, opnieuw slachtoffer te worden van haar echtgenoot.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster (i) niet aannemelijk gemaakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Ook (ii) kunnen de door verzoekster neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij komt in het voorliggend verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het formuleren van algemene beweringen, beschouwingen en kritiek, en het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

2.3.8. De Raad herhaalt in deze dat verzoekster in de eerste plaats vreest opnieuw slachtoffer te worden van geweld en mishandeling vanwege haar echtgenoot.

2.3.8.1. In weerwil tot wat verzoekster meermaals ten onrechte in het verzoekschrift voorhoudt, kunnen de mishandelingen en verdrukkingen waaraan zij in het verleden door haar echtgenoot onderworpen werd geenszins exclusief en uitsluitend herleid worden tot de seksuele geaardheid van hun zoon. De problemen die zij kende met haar echtgenoot waren immers geenszins enkel en alleen ingegeven door de seksuele geaardheid van hun zoon. Uit verzoeksters verklaringen blijkt namelijk dat haar echtgenoot reeds van bij het begin van hun relatie – die begon toen verzoekster zestien jaar oud was – een alcoholprobleem had en gewelddadig was ten aanzien van haar (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Het is pas vanaf 2021 dat verzoeksters echtgenoot problemen begon te krijgen met verzoeksters zoon, en uiteindelijk ook met verzoekster zelf die hem verdedigde (*ibid.*, p. 8-9). In 2022 kwam haar echtgenoot uiteindelijk achter de seksuele geaardheid van hun zoon, waarna de problemen escaleerden. Zo werden verzoekster en haar zoon uit het huis gezet en verlieten zij uiteindelijk hun land van herkomst (*ibid.*, p. 9).

2.3.8.2. De Raad beklemtoont vervolgens, in navolging van de commissaris-generaal, dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, Secretary of State for the Home Department/OA, C-255/19, punt 44).

De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient geen bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Zowel wat betreft het huiselijk geweld dat verzoekster reeds van bij het begin van haar relatie met haar echtgenoot moest ondergaan, als wat betreft de pas veel later ontstane problemen die zij met haar echtgenoot kende vanwege de (door hem ontdekte) seksuele geaardheid van haar zoon, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij bij terugkeer geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, zoals hierna genoegzaam zal blijken.

2.3.8.3. Wat betreft het huiselijk geweld dat verzoekster doorheen haar relatie met haar echtgenoot onderging, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat, algemeen genomen, uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en waarnaar de weblink wordt opgenomen, te weten de COI Focus *“Noord-Macedonië Algemene Situatie”* van 15 december 2022, het volgende blijkt:

“dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische

ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m."

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Noord-Macedonische autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

De voorgaande conclusie vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Noord-Macedonië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 10 juli 2023). Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een

democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Specifiek wat huiselijk geweld betreft wordt in de bestreden beslissing in dit verband op goede gronden het volgende gesteld:

*“Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn of gemeenschapscentra en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. Uit informatie blijkt dat slachtoffers van huiselijk geweld in Bitola terecht kunnen in een centrum dat juridische bijstand voorziet en ondersteuning en advies verleent op het vlak van onder andere het uitoefenen van sociale rechten en economische zelfredzaamheid. Ook in Gostivar worden initiatieven ter ondersteuning van slachtoffers van huiselijk geweld ontplooid. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Noord-Macedonië ratificeerde in december 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (of Conventie van Istanboel) (inwerkingtreding 1 juli 2018) en ontwikkelde in navolging hiervan drie nationale actieplannen. Het doel is huiselijk geweld drastisch te verminderen en in deze tot een nultolerantiebeleid te komen.”*

Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Noord-Macedonische overheden wendt dan wel wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Noord-Macedonische overheid voor bescherming. Verzoekster blijft hier echter geheel in gebreke.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt overwogen:

“Zo contacteerde u maar één keer de Noord-Macedonische politie, met name in 2011/2012. Dat u meent in de toekomst geen verder beroep te kunnen doen op uw autoriteiten omdat ze volgens u, zoals bij uw aangifte in 2011/2012, onvoldoende zullen optreden, kan niet gevolgd worden (CGVS Z., p. 11-12).

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat de politie in 2011 à 2012 met uw echtgenoot praatte en met een opsluiting dreigde indien hij u opnieuw zou mishandelen. U liet vervolgens na de politie opnieuw in te lichten van de verdere problemen, waardoor ze vanzelfsprekend geen verder gevolg aan hun

waarschuwing tot opsluiting konden geven (CGVS Z., p. 11-12). Bovendien is de werking van de Noord-Macedonische autoriteiten van 2011/2012 geenszins te vergelijken met de situatie anno 2023.”

Uit verzoeksters hierboven aangehaalde verklaringen blijkt niet dat de politie onwillig was toen zij eenmalig klacht indiende in 2011-2012. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat erin bescherming te verkrijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die deze zou kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet verder op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen ze hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Feit is dat verzoekster nadien nooit nog een beroep deed op de Georgische politie om bescherming te trachten te verkrijgen.

Wanneer verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal over de nationale beschermingsmogelijkheid werd bevraagd, verwees zij tevens naar haar lidmaatschap van de Roma-gemeenschap in Noord-Macedonië. De bestreden beslissing voegt in dit verband het volgende toe:

“Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.”

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal melding maakte dat zij weet heeft van mensen die omwille van hun Roma-etnie niet geholpen werden door de Noord-Macedonische politie, en – wanneer haar naar voorbeelden werd gevraagd – aangaf dat dit bij haar burens gebeurde (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 12). Dit zijn echter louter blote beweringen die zij geenszins weet hard te maken.

Verzoekster brengt in het verzoekschrift niets bij dat afbreuk kan doen aan de voorgaande analyse waaruit blijkt dat verzoekster er niet in slaagt aannemelijk te maken dat zij, wat betreft het huiselijk geweld dat zij reeds van bij het begin van haar relatie met haar echtgenoot moet ondergaan, bij terugkeer geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

2.3.8.4. Tevens maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij bij terugkeer geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, voor wat betreft de problemen die zij met haar echtgenoot had vanwege de seksuele geaardheid van haar zoon.

In deze dient te worden herhaald dat uit algemene informatie blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Noord-Macedonische autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, en dat verzoekster zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming. Ook in dit verband komt het aan verzoekster toe aan te tonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet

redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Noord-Macedonische overheid voor bescherming.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal blijkt dat verzoekster geen enkele poging ondernam om de Noord-Macedonische autoriteiten, of enige andere organisatie, te contacteren om hulp/bescherming te krijgen met de voormelde problemen. Bovendien de bevraging tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal naar het voorhanden zijn van nationale bescherming in het verleden en in de toekomst in haar individuele situatie voor wat betreft het huiselijk geweld dat zij in het algemeen heeft moeten ondergaan, werd zij ook meermaals bevraagd waarom zij in 2022, wanneer de problemen met haar echtgenoot omwille van de seksuele geaardheid van hun zoon hun hoogtepunt bereikten, niet naar de politie is gestapt en waarom zij dit in de toekomst bij gelijkaardige problemen niet zou kunnen doen. De verwijzing naar het gegeven als zou de politie onvoldoende doen alsook de verwijzing naar haar Roma-etnie, zijn – om dezelfde redenen zoals weergegeven onder punt 2.3.8.3. van het onderhavig arrest – geenszins afdoende.

Het is pas in het verzoekschrift dat verzoekster voor het eerst opwerpt dat zij in haar land van herkomst geen bescherming kreeg/zou kunnen krijgen voor de problemen die zij met haar echtgenoot heeft omwille van de seksuele geaardheid van haar zoon bij de Noord-Macedonische autoriteiten juist omdat deze problemen hun oorsprong vinden in de seksuele geaardheid van haar zoon. Te dezen merkt de Raad op dat verzoekster enkel informatie bijbrengt over de situatie van LGBTQ-personen in Noord-Macedonië. Hieruit blijkt echter geenszins dat familieleden van LGBTQ-personen in Noord-Macedonië vervolgd worden of geen bescherming genieten van de autoriteiten, al dan niet voor problemen die te maken hebben met hun LGBTQ-familieleden. In dit verband kan tevens worden opgemerkt dat het gegeven dat verzoeksters zoon erkend werd als vluchteling - wat impliceert dat de commissaris-generaal van mening was dat hij geen bescherming zou kunnen genieten in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië - geenszins volstaat om aan te tonen dat dit ook geldt in hoofde van verzoekster. De Raad benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen, zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient, zoals thans in het geval van verzoekster, op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade loopt. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Verzoekster kan zich derhalve geenszins louter steunen op de erkenning in hoofde van haar zoon, doch zij dient op een voldoende concrete manier aan te tonen dat zij in haar land van herkomst persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade loopt dan wel dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbreekt, waar zij echter in gebreke blijft. Ter terechtzitting bevestigde de commissaris-generaal overigens dat verzoeksters zoon erkend werd als vluchteling en geen bescherming kan genieten in Noord-Macedonië omwille van omstandigheden eigen aan zijn profiel, zijnde zowel zijn homoseksualiteit als zijn schizofrenie. Tot slot doet het gegeven dat verzoekster en haar zoon overeenstemmende verklaringen aflegden geen afbreuk aan het gegeven dat ieder beschermingsverzoek op zijn eigen merites moet worden beoordeeld en dat verzoekster er in haar individueel geval niet weet van te overtuigen een nood aan internationale bescherming te hebben.

2.3.9. Daarnaast werpt verzoekster in het verzoekschrift op dat zij vervolging vreest omwille van haar lidmaatschap van de Roma-gemeenschap in Noord-Macedonië. Ongeacht of verzoekster bij terugkeer naar Noord-Macedonië (onder bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten) terug zal intrekken bij haar echtgenoot, of niet, is het niet aannemelijk dat zij zal vervolgd worden (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zal lopen).

De Raad wenst vooreerst te benadrukken dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moet het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat dit aanleiding geeft tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten van een verzoeker worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst voor die verzoeker ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571).

De Raad wijst erop dat uit de voormelde COI Focus “Noord-Macedonië. Algemene Situatie” van 15 december 2022 blijkt dat heel wat Roma zich in Noord-Macedonië in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie ondervinden. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat dergelijke mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève te worden beschouwd, tenzij in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekster geheel in gebreke blijft.

Mede gelet op het gestelde onder punt 2.3.8. van het onderhavig arrest, blijkt uit diezelfde COI Focus niet zonder meer dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Verzoekster maakt, mede gelet op het voorgaande, evenmin *in concreto* aannemelijk dat dit in haar individuele situatie het geval is.

2.3.10. Waar verzoekster nog stelt dat ze in haar herkomstland volledig hulpeloos zal zijn en op straat zal moeten leven of de echtelijke woning zal moeten verlaten, merkt de Raad op dat dit niet meer dan loutere beweringen betreffen die niet worden gestaafd. Socio-economische overwegingen vallen niet zonder meer onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zelf zullen worden geconfronteerd met een onmenselijke behandeling veroorzaakt door een intentioneel menselijk handelen. In het dossier van verzoekster zijn geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Er wordt niet aangetoond dat verzoekster bij terugkeer naar Noord-Macedonië op intentionele wijze door een menselijk handelen zal worden geconfronteerd met een situatie van extreme armoede waarbij ze niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Gelet ook op de hierboven weergegeven beschikbare beschermingsmodaliteiten en de initiatieven waar slachtoffers van huiselijk geweld in Noord-Macedonië terecht kunnen voor opvang, advies en begeleiding, kan uit verzoeksters vrees opnieuw het slachtoffer te worden van het geweld door haar echtgenoot waardoor zij – die volgens haar verklaringen nog beschikt over een familiaal netwerk – vervolgens niet langer thuis kan wonen, geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

2.3.11. Waar verzoekster in het verzoekschrift opwerpt dat zij zorgt voor haar zoon die aan schizofrenie lijdt, merkt de Raad op dat hieruit geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

2.3.12. De door verzoekster tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan al het voorgaande.

2.3.13. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

In achtgenomen wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet, en dat aan verzoekster het voordeel van de twijfel moet worden gegeven.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.14. Waar verzoekster nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekster geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft

de bedreigingen en gewelddaden vanwege haar echtgenoot, blijkt uit het voorgaande bovendien dat verzoekster hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat zij voor wat betreft deze problemen in Noord-Macedonië geen bescherming zou kunnen krijgen. Verzoekster kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.3.15. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.16. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoeksters relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Noord-Macedonië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.3.17. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.18. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.19. Uit wat voorafgaat blijkt tevens dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS